

er ikke vis paa, at de Herrers Anthydninger — mere end Anthydninger er det jo ikke, de have gjort — ere de, man vil blive staaende ved, naar Sagen skal ventes gennemført. Hovedbetragtningen fra de Herrers Side er jo den, at der ikke er Grund til at danne en ny Kreditforening, naar de Ejendomme, som skulde træde ind deri, paa anden slydsegørende Maade kunne faa Afgang til at komme ind i de bestaaende Foreninger, og de henvise til, at i Loven af 19de Februar 1861, hvorved Dannelsen af Kreditforeninger gik over til at blive et Lovgivningsanliggende, medens den tidligere var stet administrativt — at Forudsætningen for denne Serielov var, at der skulde være en virkelig Trang til Stede. Men denne Trang kan være af førstellig Art. Jeg erkender, at der kan være Trang til at danne en Kreditforening for Ejendomme, der ikke have Afgang til nogen af de bestaaende Kreditforeninger, og der foreligger jo et Lovforslag i denne Retning om Begunstigelser for mindre Ejendomme paa Landet, der ikke have Jordtiliggende. Men der kan ogsaa være en anden Slags Trang til Dannelsen af en Kreditforening, og den formentes at være til Stede, da dette Lovforslag blev fremsat. Der kan nemlig være Trang til at komme ind paa bedre, lempeligere eller solidere Vilkaar, end de bestaaende Foreninger tilbyde, og Grunden til, at der blev foreslaaet dannet en ny Kreditforening, var bl. a. den, at der skulde sættes en vis bestemt Betegnelse af de Ejendomme, hvori der skulde laanes, at der skulde sættes haardere Vilkaar for Ublaane, idet der kun maatte laanes til et Beløb, der svarer til Halvdelen af Burderingssummen, og haardere Vilkaar for Burderingen med Hensyn til Paalideligheden. Ærede Medlemmer have været noget misfornøjede med, at Burderingsmændene ikke skulle vælges af Interessenterne i Foreningen. Jeg anser det for et Fremstridt, at de skulle vælges af Repræsentanterne. Ganske vist kan der derom være forskellige Meninger. Den demokratistiske Opfattelse vil føre til, at Interessenterne vælge Burderingsmændene, men det kan være Fare ved at overlade dem disse Valg; det kan være mindre heldigt, hvor der er Tale om en Tjenesteydelse, der forbrer en saadan Paalidelighed. Forudsætningen for Lovforslaget har i alt Fald været, at man vilde have en noget solidere Fremgangsmaade ved Burderingen, og at man gennem jærlige Regler for Burderingen skulde komme til et paalideligere Resultat, altsaa til knappere Laan. Det næste Punkt i Lovforslaget er, at Laanene delvis ikke skulle amortiseres, og at den ikke amortisable Del

ikke maa overstige $\frac{1}{3}$ af Burderingssummen. I Forbindelse hermed staar en anden Bestemmelse om Ydelsen til Reserveconden af den Del, der ikke skal amortiseres. Nu siger et af de ærede Medlemmer, at Vilkaarene blive ikke bedre end i de nu bestaaende Foreninger, men at vedkommende Laantagere komme til at hve mindst lige saa meget. Sa, det er ganske rigtigt, men derfor kan det dog være, at der er et stort Fortrin til Stede, thi naar vedkommende Laantagere komme til at hve lige saa meget aarligt, hvad betyder det saa? Det betyder simpelthen, at Amortisation af den Del af Laanet, der overstiger $\frac{1}{3}$ af Burderingssummen, foregaar hurtigere. Man fungerer altsaa paa et solidere Grundlag. Det kan ikke nægtes, at det maa blive Følgen af, at der svares den samme Ydelse, og at den ene $\frac{1}{3}$ af Laanet ikke amortiseres, at den Del der overstiger $\frac{1}{3}$, da amortiseres hurtigere, og det er i Virkeligheden et solidere Forhold, end naar man med den samme Ydelse amortiserer hele Laanet. Reservecondsbestemmelserne kan jeg ikke sige, at der er Grund til vibere at dvæle ved. Man opholder sig vel ved, at Indbetalingen af de 2 pCt., til Reserveconden kan fordeles paa 2 Aar. Det er en Bestemmelse, som er kommen frem nu i flere Tilfælde, og jeg kan ikke se, at den frembyder Fare. Vedkommende hester alligevel for sin Reservecondsandel. Det ærede Medlem fra Bornholm var misfornøjet dermed (Blem: Jeg betragtede det som en Fordel). Det forekommer mig, at det ærede Medlem anede derover, og det forekommer mig, at man kan give denne Begunstigelse allerede af den Grund, at der vanskeligt kan blive Tale om, at et Pant kommer til Realisation i de 2 første Aar, efter at Laanet er givet. Men jeg har altsaa paa dette Punkt misforstaaet det ærede Medlem. Det sidste ny i Lovforslaget er Bestemmelsen i § 3, som tilstøder Overførelsen af de Regler, her har været Tale om, til de bestaaende Kreditforeninger. Om disse ville sætte Pris paa, at disse Regler overføres paa dem, eller ikke, kan man ikke vide paa Forhaand, men man maa dog gaa ud fra, at de i høj Grad ville sætte Pris derpaa, thi hvorfor i al Verden skulde de ellers i deres Henvendelse til Ministeren saa bestemt have accentueret, at „naar vi faa det, behøve vi ingen ny Kreditforening“. Altsaa, jeg antager, at det er Begunstigelser. Nu ser jeg meget vel, at ærede Medlemmer vilde have det stillet saaledes, at de bestaaende Kreditforeninger indlaskere Begunstigelserne, men den foreslaede Kreditforening ville vi ikke have med at gøre.